

תשקיף

אורית זרובבל

בגין מתחזק

בגין

בני בגין, יו"ר מטה הבהירות של הליכוד בהסתדרות, פעיל במערכת הבהירות לא כח"ר, אלא כמזעמד בבחירות, הוא מרבה להסתובב בסניפים ובשמה. ההערכות בליכוד הן שכתוצאה מפעילות אינסטיטיבית זו יתחזק מאוד מעמדו של בגין בתנועה, שכן הוא משלים עתה גם צד עממי לתרמית הנסיך שרקה בו. זהו התפקיד התנועתי הראשון שהוא ממלא.

שמיר יסגור חשבון

מקורבי שמיר רומזים כי הוא מתכוון "לסגור חשבון" עם שרי החישובים, ובמיוחד עם השר אריאל שרון, אתרי הבהירות להסתדרות. הם טוענים כי שמיר למד את הלקח, מכך שלא הכריע את העימות הקודם שלו עם שרי החישובים והלך לפשרת החישובים המפורסמת. סיבה נוספת היא ההרפת התבטאויותיהם כלפיו באחרונה, והדעתם על הקמת מחנה אידוני משותף לשלושתם, שיפעל בליכוד. הפעם רוצה שמיר להגיע לעימות חזיתי עימם ולהכרעה שהוא סוכר שיצא בה. יש אפשרות לפיטורי השר שרון מהמשלה, אם ימשיך לתקוף את שמיר.

בסיוני ושלום עכשיו

תנועת שלום עכשיו עומדת לקיים ביום החמישי דיון כאוניברסיטת תל-אביב על תפקידה של מצריים בתהליך השלום, ולארוח במיסגרתו את שגריר מצריים בישראל, מוחמד כסינוני. הדעתו של כסינוני קשורה לאסטרטגיה של נשיא מצריים, חוסני מובארכ, להתערב בוויכוח הפוליטי הפנימי בישראל.

654

ביום השני, ה-30 באוקטובר, מסר דובר-צה"ל על 530 הרזגים שלס' טינניים בשטחים הכבושים. מיספר זה כולל הרזגים מירי חיילי-צה"ל בלבד.

לפי ספירת "העולם הזה" עומד מיספר ההרזגים על 654. לעומת זאת, מוסרים מקורות פלסטיניים על 792 הרזגים, לפי הסירוב הבא:

- 575 הרזגים מירי חיילי-צה"ל ומתנחלים.
- 82 הרזגים כתוצאה משאיפת-גז.
- 54 הרזגים ממכות ומהתחשמלות.
- 81 הרזגים מסיבות אחרות.

פנל עם כוסי-תה

ישראל קיסר, מזכ"ל ההסתדרות, דחה את השתתפותו בפנל כאוניברסיטת תל-אביב בין ראשי הסיעות המתמודדות בבחירות בהסתדרות, בטענה כי הוא לא מוכן "לשבת עם היליזנדים האלה".

אחרי שגם חיים הכרפול סירב לייצג את מיפגת העבודה הועלה הרעיון להניח כוסי-תה מול הכסא שנועד לנציגי העבודה, אולם, לבסוף, הודיע עמיר פרץ על הסכמתו להשתתף בפנל.

איסור לחולה-לב

שגרירות מצריים בישראל מנסה להשיג אישור-יציאה למצריים לחולה-לב, תושב-ישראל.

לאיש, שמישפחתו כבר איבדה שני ילדים כמחלק האינתיפאדה, הובטח טיפול רפואי במצריים, אך המינהל האזרחי אינו מאשר את יציאתו.

חרם על גנדי

עימות, שהיה אמור להתקיים ביום השני האחרון, בין חברי הבנסת רחבעם ("גנדי") זאבי ממזלרת לעוזי ברעם מהמערך לפני תלמידי בית-הספר התיכון עירוני ה' בתל-אביב, בוטל. עוזי ברעם, שאישר קודם את הופעתו, ביטל אותה לאחר מכן, והודיע שהוא אינו מוכן להופיע ביחד עם גנדי, אחרי התבטאותו האחרונה בבנסת ("על כל יהודי — אלף ערבים"). המערך גם הודיע לבית-הספר כי לא ישלח מחלקי לברעם. בית-הספר, מצידו, הודיע למולדת כי אינו מוכן שגנדי יופיע לבדו לפני תלמידיו.

גנדי

האם טעה דב יודקובסקי כאשר לא

ידיעות אחרונות

נולק-אאוט

בסיבוב

הי-15

מדובר במאה מיליון דולר, אבל הם

לא העיקר. מדובר באמוציות,

באהבות, בשנאות, ובעיקר בכבוד.

אחרי ארבע שנים של מאבקים,

תככים ודיונים מישפטיים, הצליח

ארנון ("נוני") מוזס להשתלט על

אימפריית "ידיעות אחרונות". דב

יודקובסקי מנהל את קרבי-המאסף,

אבל החיילים כבר זרקו את הנושק

אייל ארליך

הראשון הוא זהותו של האיש, שנבחר על-ידי המוזסים לכתוב את ההספד: אין בתוך ידיעות איש המגן כלפיו כליכך הרבה איבה וזעם מצידו של יודקובסקי כמו משה ורדי. 20 שנה הוא טופח על-ידי יודקובסקי באהבה ובי-הערכה, עד שכבת אחת התהפך הגלגל, ויודקובסקי התחיל לראות בו בוגד וכפוי-טובה. סירובו העקשני של יודקובסקי למנותו כמרכז-המערכת, בניגוד לדרישתו של נוני מוזס, הביא להסלמה במאבק ולפרישתו של ורדי מהעיתון ביולי 1986. כשורדי חזר לידיעות, באוגוסט אשתדק, היה ברור כי זה האיש שבעלי-השליטה בעיתון מייצעים אותו להיות העורך הבא של העיתון.

יודקובסקי נלחם כארי, והצליח למנוע את צירופו של ורדי למערכת. עד לפני כחודש היה ברור שכל עוד עורך דב יודקובסקי את העיתון, משה ורדי לא יכתוב בו מילה אחת. והנה, ב-18 באוקטובר, פתח יודקובסקי את המחשב בחדרו, ולפלצותו גילה כי המוזסים בחרו במשה ורדי לכתוב את ההספד לנוח. היה לו ברור כי אם הוא מונע את פירסום ההספד, הוא עף מהעיתון עוד באותו היום.

לפני שבוע חצוי הופיע במוסף לשבת של ידיעות אחרונות הספד לנוח מוזס, במלאת ארבע שנים לפטירתו. לכאורה, עניין שבשיגרה. מה סיבעי יותר מאשר להספיד את האיש שבמשך שנים משך קדימה, יחד עם רב יודקובסקי, את עגלת ידיעות בדרך החתחתי תים, עד לפיטגה.

אולם מה שנראה כלפי-חוץ כאקט שיגרתית ותמים, היכה גלים גבוהים בתוך כותלי הבניין. רבים בעיתון פירשו את ההספד כמהלומה חזקה, מכוננת היטב לעבר עורך העיתון, יודקובסקי. היו אף שקבעו כי זהו הצעד הסופי במאבק על השליטה בעיתון. זוהי מהלומה אכזרית מתחת לחגורה רווקא כמה שנחשב כנקודה הרגישה ביותר, אצל שני הצדדים — הכבוד.

ההספד הופיע במיסגרת, על שליש עמוד, והוא נחלק לשניים: הספר ארוך-יחסית, שנכתב על-ידי משה ורדי, ובמיסגרת פנימית, הספר קצרצר שנכתב על-ידי ארנון מוזס. שר לוב של שני חומרי-נפץ הופך את ההספד לטיל בעל ראש-נפץ בלתי-קונבנציונאלי, שהתפוצץ בחצר של יודקובסקי.